

det er en Lov, som allerede har været behandlet i Landstinget og det andet er, at vi skulle meget snart benytte Skovene i en højere Grad end hidtildags for at skaffe Statskassen en større Indtægt end hidtil har været Tilfældet, og at man maa see, saavidt det staaer i Thingets Magt, at træffe de fornødne Foranstaltninger i Overensstemmelse med Regeringen, for at denne forsøgede Hugining ikke skal komme til Skade for Skovene, men kan foregaae paa en saadan Maade, at den fremmer Skovbrugets Udvikling i det Hele taget. Disse to Betragtninger maa jeg bede Thinget holde fast ved, den første faaer sin Betydning derved, at Finantsloven er allerede gaaet herfra til Behandling i det andet Thing, og at vi i det Hele jo ikke kunne regne paa at blive sammen længere, end til denne Lov er behandlet i det andet Thing, naar ingen særdeles vigtige Sager nødvendiggjør det, at det altsaa maa være et Ønske, som paatrænger sig Enhver, idet man skrider til Behandlingen af denne Lov, at forsøge, om man ikke kan give sit Bifald til den paa en saadan Maade, at den kan blive til Lov, selv om man ikke i det Hele eller endogfaa i mange Punkter kan samstemme med den. Det er denne Betragtning, hvorfra Udvalget er gaaet ud; thi, medens Udvalget, da det kom sammen, var enigt heri, saa var det paa ingen Maade enigt om at bifalde Loven, eller, rettere sagt, det var enigt om ikke at bifalde Loven, men at betragte den mere fra Nødvendighedens Standpunkt end fra dens egentlige indre Beskaffenhed. Efter at Udvalget havde stillet sig paa dette Udgangspunkt, kom det vistnok til at see Loven i en noget anden Stikelse; thi da saa det i den, ogsaa fra Statens Side, et Overgangsmiddel, hvoraf Staten vilde benytte sig, for senere at komme til en Lovgivning, som mere svarede til Hensigten. Naar vi kaste vort Blik tilbage, og spørge: hvorledes har Statskovenes Bestyrelse været, saa kunne vi komme til en Erkjendelse deraf ved at henlede vor Betragtning i to forskjellige Retninger: Hvorvidt har Udbyttet af Statskovenene været tilstrækkeligt, og hvorvidt er dette Udbytte kommet tilveie ved at følge de Planer, som vare lagte for hele Skovculturen og Skovdriften? Dette er den

ene Betragtning, og den anden er: Hvorvidt have de Midler, det Personale, som af Regeringen har været ansat ved Skovene og været brugt ved deres Drift, svaret til Hensigten paa den Maade, som de bleve benyttede? Vi have fra Regeringen, ved Siden af dette Lovforslag, modtaget en Mængde meget værdifulde Oplysninger, som have viist os, at Regeringen har taget denne Sag under meget fuldstændig og grundig Overveielse. Dermed vil jeg ikke sige, at Lovudkastet, saaledes som det foreligger, just bærer Præg af, at disse Oplysninger have kunnet gjøres gjældende ved Lovens Affattelse; de have kun kunnet det for en Deel. Men i disse Oplysninger have vi, som sagt, seet, at Statsbestyrelsen er fattet paa, hvorledes den vil benytte de nye Midler, og det forekommer os, som om dens Hensigt i saa Henseende har været god. Statskovenes Udbytte har hidtildags, efter deres Formening, som have havt mere Leilighed til at dømme derom med behørig Sagkundskab, ikke været saa stort, som man kunde ønske det, og dog har Hugssten, som er foretagen i Skovene, været større, end Planen indrommer det. Anseer man nu Bestemmelserne om disse Hugsster som Love, saa maa man sige, at i denne Retning har Loven været overtraadt; men spørger man, om det har været til Gavn eller til Skade, saa maa man ved Siden deraf sige, at det har været til stor Nytte, og under mange Omstændigheder ganske nødvendigt. Men, er dette Tilfældet, saa ligger jo her for Dagen en paatrængende Nødvendighed for, inden man skrider til ny Hugsst, at faae disse Planer undersøgte og denne Art Lovgivning for en saa vigtig Deel af Skovbedriften forandret jo for jo heller. Det er iøvrigt ikke alene med Hensyn til Hugssten, at man ikke har fulgt de Regler, som vare de rette, og som burde have været fulgte; ogsaa den egentlige Skovkultur har været i mange Henseender mangelfuld. Man har søgt Marsagerne, og vistnok med Rette, dertil i forskjellige Bestemmelser, som vi senere komme til at omtale. Ved Siden deraf er man ogsaa bleven opmærksom paa — og dette er i Særdeleshed kommet fra RegnskabsRevisionen — at Midlerne, hvorved Indtægten og Udgiften bestemtes og ud-